

dok, ktorý jej a jej nezletilým deťom ušiel tým, že žalovaná strana opominula prihlásiť jej zomr. manžela Volkanga M. k penzijnému poisteniu.

O b a n i ž š i e s ú d y žalobe vyhoveľy. N a j v y š š í s ú d dovoláciu žiadosť žalovanej strany zamietol.

Z d ô v o d o v :

Žalovaná strana sťažuje si na porušenie hmotnoprávneho pravidla § 25 resp. § 31 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. z dôvodu, že priznaný bol žalobkyni vdovský dôchodok a jej deťom sirotčí dôchodok, hoci zomr. Volkang M. v čase svojej smrti (21. X. 1933) nemal ani potrebné príspevkové mesiace ani nedosiahol 65 rok svojho veku. Sťažnosť je nepodstatnená. Z ustanovení § 178 cit. zákona ide nepochybne na javo, že do príspevkovej doby spomenutej v §§ 16 a 12 cit. zákona spadajú nielen mesiace nadobudnuté v pistení podľa zákona č. 26/1929 Sb. z. a n., lež všetky príspevkové doby získané v penzijnom poistení do 31. decembra 1928, ktoré do tohoto dňa neboly zrušené. Od 1. januára 1922 (účinnosti vl. nar. č. 16/1923 Sb. z. a n.) bol by mal však zomr. manžel žalobkyne a otec nezl. žalobníkov viac než 60 príspevkových mesiacov. Podľa § 25 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. nárok na vdovský dôchodok a podľa § 31 cit. zák. nárok na sirotčí dôchodok majú tam uvedené osoby po poistencovi, ktorý v čase svojho úmrtia požíval dôchodku invalidného alebo starobného, alebo mal by nárok na tento dôchodok. Nie je sporné, že zomr. Volkang M. ani invalidného ani starobného dôchodku pred svojou smrťou nepožíval. Stať »mal by nárok na tento dôchodok« treba však vykladať v tom smysle, že by poistencovi v deň smrti náležal invalidný dôchodok, keby sa bol býval stal invalidným v smysle § 17 cit. zákona, to jest že bola splnená čakacia doba a smrť poistencova nastala pred uplynutím ochranných lehôt §§ 57, 58 a 60 cit. zákona. Skutočnosti, z ktorých by sa podával záver, že tieto podmienky neboly splnené, v rozsudku odvolacieho súdu neboly zistené a žalovaná strana rozsudok ten z tohoto dôvodu dovolaním nenapadla a nevzniesla ani námietku premlčania nárokov.

»Manželom« v § 38 (2) cit. zákona spomenutým treba rozumeť ktoréhokoľvek z manželov bez ohľadu na pohlavie, je ním tedy tak manžel ako aj manželka. Opačné dôvodenie dovolateľky v dovolacej žiadosti nemá v zákone opory, ba je s jeho ustanoveniami a s intenciou v priamom rozpore.

Čís. 16258.

Kto tvrdí, že mu na vec zabavenú politickou exekúciou prislúcha právo, ktoré nedopúšťa exekúciu, môže neprípustnosť exekúcie uplatňovať poracom práva, až keď podal proti zabaveniu u exekučného úradu námietky (§ 112 správneho pokračovania, vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n.), a námietky boly pravoplatne zamietnuté.

(Rozh. z 11. júna 1937, R III 316/37.)

Súd I. stolice spor pre prekážku, uvedenú v bode 2. § 180 Osp., zastavil. Dôvody: Žalobník podal proti žalovanej strane 30. júla 1936 exscindačnú žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia politickej exekúcie dotyčne vecí zabavených v prospech žalovanej strany, uvádzajúc, že tieto veci sú jeho vlastníctvom a nie vlastníctvom exekútky D., úč. spol. v T. Zástupca žalovanej strany vzniesol námietku prekážky sporu podľa bodu 2. § 180 Osp. a odst. 2 § 112 vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n. na tom základe, že o námietkach, ktoré podal žalobník proti zabaveniu u okresného úradu v I., nebolo dosiaľ pravoplatne rozhodnuté. Podľa stanoviska žalobníka žalobu bolo treba podať, aby bola zamedzená dražba, určená na 3. augusta 1936. Naproti tomu námietky boli podané 27. júla 1936, tak že žaloba nie je predčasná. Ináč tretia osoba nemusí podať námietky podľa § 112 cit. vl. nar. a môže hneď žalovať porodom práva. Spismi okresného úradu v I., č. 11127/1936, je zistené, že žalovaná strana viedla proti exekútke politickú exekúciu, za priebehu ktorej zabavila nárokované hnutelnosti a na tie bola vypísaná dražba na 3. augusta 1936. Proti tejto exekúcii podal žalobník u okresného úradu v I. 27. júla 1936 v smysle § 112 vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n. námietky, v ktorých uviedol, že zabavené veci sú jeho vlastníctvom a žiadal preto, aby exekúcia dotyčne nich bola zrušená a aby dražba až do vybavenia námietok bola odložená. Okresný úrad v I. rozhodnutím z 31. júla 1936 dražbu odložil do pravoplatného súdneho rozhodnutia o exscindačnej žalobe žalobníka. Rozhodnutím zo 4. októbra 1936 však námietky žalobníka vecne zamietol. Rozhodnutie toto bolo doručené žalobníkovi 7. októbra 1936. Proti tomuto rozhodnutiu okresného úradu v I. podal žalobník 21. októbra 1936 na poštu odvolanie, ktorým sa domáhal, aby krajský úrad v B. rozhodnutie okresného úradu zrušil. Toto odvolanie dosiaľ na krajský úrad v B. predložené nebolo. Na základe týchto zistení súd vznesenej námietke vyhovel z týchto dôvodov: Zo znenia § 112 vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n. jasne vysvitá, že tretia osoba, ktorá si nárokuje veci zabavené politickou exekúciou na základe vlastníckeho práva, má najprv podať námietky u exekučného úradu. Ak sa tento presvedčí, že na zabavenú vec prislúcha tretej osobe právo, ktoré nedopúšťa exekúciu, zruší zabavenie, v opačnom prípade určí strane, ktorá vzniesla námietky, primeranú lehotu, v ktorej sa má obrátiť na porad súkromného práva a po márnom uplynutí tejto lehoty môže v exekúcii pokračovať, inak odloží ďalšie pokračovanie až do pravoplatného súdneho rozhodnutia o práve tretej osoby nedopúšťajúcom exekúciu. V súdenom prípade exekučný úrad včas dražbu odložil, a to ešte skôr, než mohol dostať súdne uvedomenie o exscindačnej žalobe žalobníka, nerozhodol však hneď o podaných námietkach, preto žalobník nebol oprávnený podávať na súd exscindačnú žalobu, ale mal vyčkať rozhodnutie exekučného úradu, v tomto prípade okresného úradu v I. To žalobník neučinil a keď okresný úrad jeho námietky zamietol, podal odvolanie a na krajskom úrade v B. sa domáha toho, aby rozhodnutie okresného úradu bolo zrušené a jeho námietkam bolo vyhovené. O tom dosiaľ krajský úrad nerozhodol a môže sa stať, že po predložení spisov exekučného úradu (okr. úradu v I.) napadnuté rozhodnutie zruší, námiet-

kam vyhovie. Z toho je zrejmé, že jestvuje tu prípad bodu 2 § 180 Osp. Rekurzný súd usnesenie súdu I. stolice z jeho správnych dôvodov potvrdil, ku ktorým dodal: K vývodom rekurzu sa len podotýka, že k žalobe porodom práva by bol žalobník oprávnený len po pravoplatnosti výmeru okresného úradu v I. zo dňa 4. októbra 1936 a keďže tento výmer dosiaľ nie je pravoplatný, nemôže žalobník svoje nároky ešte porodom práva uplatňovať, lebo v smysle § 112 vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n. pred občianskym sporom musí predchádzať administratívne pokračovanie podľa cit. vlád. nariadenia.

Najvyšší súd rekurz žalobníka zamietol.

Dôvody:

K správnyým dôvodom napadeného usnesení se dokládá:

Podle § 112 vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n. rozhoduje o námítkách třetích osob, že jejich práva nedopouštějí exekuci na zabavené věci, předem sám správní úřad a teprve, neuzná-li namítaných práv a exekuci sám nezruší, dochází na rozhodnutí řádného soudu.

Je pravda, že vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n. v hlavě II. o politické exekuci a zejména v předpisu § 112 nemá výslovného ustanovení o tom, že — bylo-li rozhodnutí první správní stolice napadeno — musí exekuční úřad vyčkati rozhodnutí odvolacího úřadu, leč to je nepochybně zřejmým jak z účelu ustanovení § 112 cit. vl. nar., aby o námítkách, které vyřizuje úřad správní, nerozhodoval zároveň řádný soud a aby se tak zamezila případná rozhodnutí sobě odporující, — tak z doslovu odst. 2 § 112, kterým rozhodnutí o námítkách a exekuci se přikazuje úřadu, nikoli jen exekučnímu úřadu, který exekuci povoluje a provádí (§§ 101, 105, 112 cit. vl. nar.).

V tom je zřejmý poukaz na rozhodnutí, které vydá správní úřad v pořadu stolic jako svoje konečné rozhodnutí, jak plyne také i z odst. 1 bod 2. § 126 a z odst. 1 § 113 cit. vl. nar., že odvolání z rozhodnutí o námítkách podle § 112 má odkladný účinek.

Podle tohoto právního stavu je zbytečno zabývati se nepřipadnými vývody rekurzu o fakultativní právní povaze námitek.

Čís. 16259.

O rekurze proti usneseniu vyrovnacieho komisára v zemedelskom vyrovnacom pokračovaní, ktorým bolo rozhodnuté o námietkach proti určeniú odhadnej ceny, rozhoduje vrchný súd.

(Rozh. z 15. júna 1937, Nd IV 12/37.)

V zemedelskom vyrovnacom pokračovaní stanovil okresný súd v K. podľa odst. 2 § 9 vl. nar. č. 76/1936 Sb. z. a n. odhadnú cenu nehnuteľností vyrovnacieho dlžníka. Proti jeho usneseniu o tom podal vy-